मनुष्याणां मूलमिव पितॄणां तस्मादुपमूलं दिनानि भवन्ति सकृदाछिन्नानि भवन्ति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरस्तस्मात्सकृदाछिन्नानि भवन्ति ॥ १७॥ तानि दक्षिणोपस्तृणाति । तत्र ददाति स वाऽइति ददातीतीव वै देवेभ्यो जुह्वत्युद्धरन्ति मनुष्येभ्योऽथैवं पितॄणां तस्मादिति ददाति ॥ १८॥ स ददाति । असावितत्तऽइत्येव यजमानस्य पित्रे ये च त्वामन्वित्यु हैकऽआहुस्तदु तथा न ब्रूयात्स्वयं वै तेषाꣳ सह येषाꣳ सह तस्मादु ब्रूयादसावितत्तऽइत्येव यजमानस्य पित्रेऽसावितत्तऽइति पितामहायासावितत्तऽइति प्रपितामहाय तद्यदितः पराग्ददाति सकृदु ह्येव पराञ्चः पितरः ॥ १९॥ तत्र जपति । अत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृषायधमिति यथाभागमश्नीतेत्येवैतदाह ॥ २०॥ अथ पराङ् पर्यावर्तते । तिर-इव वै पितरो मनुष्येभ्यस्तिर-इवैतद्भवति स वाऽआ तमितोरासीतेत्याहुरेतावान्ह्यसुरिति स वै मुहूर्तमेवासिवा ॥ २१॥ अथोपपल्ययय जपति । अमीमदन्त पितरो यथाभागमावृषायिषतेति यथाभागमाशिषुरित्येवैतदाह ॥ २२॥ अथोदपात्रमादायावनेजयति । असाववनेनिद्ध्वेत्येव यजमानस्य पितरमसाववनेनिद्ध्वेति पितामहमसाववनेनिद्ध्वेति प्रपितामहं तद्यथा जङ्घुषेऽभिषिञ्चेदेवं तत् ॥ २३॥ अथ नीविमुद्धृत्य नमस्करोति । पितृदेवत्या वै नीविस्तस्मान्नीविमुद्धृत्य नमस्करोति यज्ञो वै नमो यज्ञियानेवैनानेतत्करोति षट् कृत्वो नमस्करोति षड्वाऽऋतव ऋतवः पितरस्तस्मात्षट् कृत्वो नमस्करोति गृहान्नः पितरो दत्तेति गृहाणाꣳ ह पितर ईशतऽएषोऽएतस्याशीः कर्मणोऽथावजिघ्रति प्रत्यवधाय पिण्डान्स यजमानभागोऽग्नौ सकृदाछिन्नान्यभ्यादधाति पुनरुल्मुकमपि सृजति ॥ २४॥ ब्राह्मणम् ॥ ४ [४. २.] ॥ ॥

तदु होवाच कहोडः कौषीतकिः । अनयोर्वाऽअयं द्यावापृथिव्यो रसोऽस्य रसस्य हुत्वा देवेभ्योऽथेममश्नामिति तस्माद्वाऽआग्रयणेष्टा यजतऽइति ॥ १॥ तदु